

Melodies sinistres

ANNA TOMÀS

NARRATIVA

Pep Blay, *Vampíria Sound*.
ROSA DELS VENTS.
Barcelona, 2004.

Des que l'irlandès Bram Stoker va publicar la novel·la *Dràcula* basant-se en els relats de John Polydori i les llegendes centreeuropees al voltant de la figura de Vlad III, un comte que es va guanyar el sobrenom de l'Empalador i que, segons Stoker, era un vampir que duia el contagi de la mort tràgica i sàdica, la figura del xuclador de sang ha estat una constant en el món de la literatura i el cinema. Del Nosferatu d'ullals esmolats i ombra ominosa de Murnau fins a l'assassí de dones i nenes al qual donava vida magistralment Peter Lorre a *M, el vampir de Düsseldorf*, hem passat a associar la criatura de la nit amb el seductor i vanitós Bela Lugosi i el Lestat d'Anne Rice, que esdevé una venerada estrella del rock que condueix ni més ni menys que una Harley Davidson. Perquè la modernitat també ha arribat als éssers del taüt, i amb ella l'adéu als alls i l'estaca i l'addicció als abillaments cars i a la música més puntera.

UN CRÍTIC MUSICAL

En el marc del Sónar 2003, la Fira del Disc de Reus, el Dr. Music Day i el concert dels Rolling Stones a Barcelona, el protagonista de *Vampíria Sound*, un crític musical amb la síndrome de Peter Pan que pateix amnèsies a causa de l'excés d'alcohol i que es fa dir JB, es veurà involucrat en una sèrie de foscos i crítics assassinats. S'adorm en el mateix lavabo en què apareixen mortes dues bessones amb les quals havia ballat al concert de Björk al Sónar, perd el coneixement just quan es descobreixen dins un contenidor els cadàvers de dues promotores de Virgin, i així successivament amb diverses víctimes que presenten com a comú denominador haver estat degollades amb un CD. Els buits mentals que pateix abans dels homicidis sumats a la seva obsessió malaltissa per seduir les dones, la seva desmesurada nocturnitat i la seva afició als vampirs i a la sang, duran JB a qüestionar-se si no és ell l'assassí, ja que, com Eduardo Manostijeras, sembla que no pot moure un dit sense fer sang. I què millor per sortir de dubtes que buscar personalment al *psychokiller*? Potser no és ell i es tracta d'aquell DJ que també era en tots els es-

PEP BLAY HA ESCRIT UNA NOVEL·LA DE VAMPIRS AMB FONS MUSICAL

cenaris dels crims i que es passeja amb un vestit ple de punxes i la cara amagada dins una màscara de làtex coronada amb unes banyes al cap.

El periodista Pep Blay es va fer conegut a Catalunya amb

les biografies dels grups de rock català Sopa de Cabra i Els Pets, totes dues publicades per Rosa dels Vents. A més, va treballar com a periodista al diari AVUI i durant quatre anys va dirigir el suplement

Rock & Clàssic del rotatiu. Des del 1999 treballa a Televisió de Catalunya. Ara ens presenta la seva primera novel·la, una frenètica, càustica i delirant història amarada de la seva afició als vampirs. Blay ha volgut

crear una barreja de relat musical, *thriller* i crònica sobre el món del periodisme que submergeixi el lector en un ritme trepidant, per la qual cosa inclou una multitud de personatges reals i ficticis i canvia constantment d'escenaris.

CANVI D'ESCENARIS

El JB no només es passa les nits de ruta pels garits del barri gòtic de Barcelona i les cites rockeres de l'estiu del 2003, sinó que també emprèn un viatge demoníac a Albarca, al peu de la serra del Montsant, on investigará l'existència d'un vampir que durant la seva infància podria haver pres la forma d'una dona que afirmava ser descendent del general Prim. D'aquesta manera, Blay passa de narrar els sàdics crims de l'assassí del compacte a tractar de desxifrar enigmes sobre avortaments, nazis, misses satàniques i fins i tot la reencarnació del drac de Sant Jordi. Massa ziga-zagues que fan perdre l'orientació del lector, que sent l'obra com una al·lucinació tan potent com les que s'apoderen del mateix protagonista. Tanmateix, és precisament en aquests excessos i frenesí on queda l'encant de *Vampíria Sound*, una primera novel·la en què Blay desplega el seu arsenal de llenguatge directe i humor cafre. Degenerada i fosca, és una criatura de la nit, d'aquelles hores en què les melodies sinistres poden comportar crims cruels i sanguinaris.

NARRATIVA

Jordi Cabré, *Rubik a les palpentes*. Finalista del premi Sant Jordi 2003. PROA. Barcelona, 2004.

Jordi Cabré (Barcelona, 1974) va rebre el 4t premi Lector de L'Odissea per la seva segona novel·la, *La pregaria del diable*, celebrada notablement per la crítica i els lectors. Ara, amb *Rubik a les palpentes* continua fent gala d'un llenguatge modern i d'un acurat estil personal. Així, el llibre té la singular estructura d'un cub de Rubik, ja que cada persona o situació encarna una peça de color que caldrà anar encaixant fins a completar la figura. En aquest trencaclosques que gira al voltant de temes com ara l'affirmació de la pròpia sexualitat, l'ambició i l'enveja, i la importància de l'amistat, se'ns narra la vida d'en Pau Gispert, professor d'història de l'art, homosexual, i de caràcter insegur que pateix una forta crisi d'identitat en donar-se un buit successori al centre on treballa. Igual que la resta de protagonistes de la novel·la, el trasbals sofert el transformarà en una persona completament diferent de com el relat ens l'havia plantejat de bon principi.

Amb capítols molt diferents els uns dels altres, *Rubik a les*

JORDI CABRÉ VA SER FINALISTA DE L'ÚLTIM PREMI SANT JORDI DE NOVEL·LA

palpentes és una obra rica i complexa, que ens parla de la construcció de la identitat mitjançant una sèrie de personatges descrits d'una manera fresca i original. Cabré demostra que, a més de sortir de l'armari, un hi pot tornar a entrar. A.T.

Joaquim Muntañola, *Han arribat dos homes*. COSSETÀNIA EDICIONS. Barcelona, 2004.

El 2004 se celebra l'Any Dalí, però també, amb menys ressò i envergadura, el centenari d'En Patufet,

el setmanari infantil creat per Aureli Capmany en què, l'any 1937, l'humorista Joaquim Muntanyola va publicar en fascicles la novel·la *Han arribat dos homes*. Ara, aplegada en aquesta edició de Cossetània, la història protagonitzada per James Broks i ambientada a la taverna de Jess Barret torna a cobrar vida. I per primer cop rostre, perquè Muntanyola ha volgut il·lustrar aquell relat que va escriure amb només 20 anys.

Dibuixos d'intrèpids cowboys, estepes plenes de cactus i saloons amb homes sense afai-

tar i pistoles de gallet fàcil, acompanyen una lectura injectada en tot moment d'una subtil ironia.

Ninotaire, autor teatral, dibuixant i crític de cinema, Joaquim Muntañola és també l'autor dels acudits de Josechu el vasco, que durant anys es van publicar al TBO. Actualment és un dels col·laboradors de Xavier Graset al programa *El món s'acaba*, de Catalunya Ràdio. "Atreix-te a saber", deia Kant. "Atreix-te a viure i a riure", proposa Muntañola amb aquesta paròdia de l'oest americà. A.T.